

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 33. Augustini Valerii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. ejus tumultatum est Romæ in Ecclesia
 A. C. 1606. Sanctæ Mariæ ad Scalam apud Patres
 Carmelitas Discalceatos, translatum
 postea ad Basilicam Sancti Petri in Va-
 ticano prope Innocentii IX. Avunculi
 sui tumulum.

§. XXXIII.

*Augustini Valerii Cardinalis ex-
trema.*

*Tomasin. de
 Nobil. gentis
 Valer. Cia-
 con. in vita
 Greg. XIII.
 Nic. Erithr.
 Pinac. I.
 Oldoin. in
 addit. ad
 Ciacon.*

Hunc pari ferme fato sequebatur Au-
 gustinus Valerius Patritius Vene-
 tus anno Incarnationis Dominicæ mil-
 lesimo quingentesimo trigesimo primi-
 Venetiis natus. Hic ab ineunte ætate
 Græcis, hebraicis, latinisque literis ce-
 terisque bonis artibus in Patavino Gym-
 nasio apprime excultus, ita pietati ac
 Religioni deditus fuit, ut nunquam de-
 cترینæ elegantiam a vitæ probitate se-
 jungeret: Postea Venetias reversus mo-
 ralis Philosophiæ præcepta, quæ a La-
 zaro Bonamico aliisque præstantissimis
 Magistris hauserat, publice suis civi-
 bus tradidit, præprimis honestæ vitæ
 instituta Auditorum animis infigere sol-
 licitus. Theologiæ dein ac juris, le-
 gumque scientiæ diligenti opera navata
 utriusque facultatis Lauream adeptus
 est. Excelluit Historica cognitione, mi-
 raque oris facundia & eloquentia, ac
 via

vix duodeviginti annos natus Bonamico Magistro suo Oratione funebri parentavit, necnon sæpissime in publico Patrum confessu graviter & nitide differuit, quamvis si vulgari sermone latine loqui debuerat, in verbis inveniendis, prompteque collocandis, cum ea ad voluntatem non profluerent, hæsisset. Percarus ac valde familiaris erat Sancto Carolo Borromæo, quo etiam procurante Episcopus Veronensis a Pio IV. renuntiatus est, quo in munere Vir vere Apostolicus gregem sibi commissum ad sanctissimos mores & Christianæ vitæ disciplinam non modo sermone, sed & opere erudire nitebatur; nunquam enim in eo reprehendi poterat dissidium cordis & linguæ. Synodos quoque pro Cleri sui reformatione quotannis celebravit, Nosocomia ad egentium & ægrotorum levamen condidit, conscriptisque sanctissimis legibus Virginum ac Viduarum periclitantium pudicitiae consuluit. Eam ob rem ex publico Veronensis Senatus decreto ei in foro ænea statua cum inscriptione bene factorum erecta est: a Gregorio demum Papa hujus nominis decimo tertio Valerius absens inter Presbyteros Cardinales tit. Sancti Marci annumeratus, magno, tum Ordini illi amplissimo tum Patriæ suæ, splendori ornamentoque extitit. Postea Romam

Sæc. XVII.
A. C. 1606.

*Miræus Bibl.
Script.
Sæc. XVII.*

Sæc. XVII. Romam evocatus, variis Congregatio-
A. C. 1606. nibus & gravissimis Ecclesiæ negotiis
 præfectus est, semperque morum integritate, rerum civilium usu, ingenio eloquentia, & recondita Sacrarum literarum doctrina ac monumentis conspicuus florensque, optimi & utilissimi Senatoris partes quoad vixit, Romæ adimplevit. Tandem vero annuente Clemente VIII. ad Prænestinum Episcopatum promotus, Romæ religiosissime, ut vixit, mortuus est die vigesima quarta Maji anno ætatis suæ septuagesimo sexto: Corpus ejus primo in æde Divi Marci tumulatum, Veronam postea translatum est. Scripsit ultra centum & viginti opuscula latino sermone præter undeviginti dialogos *de æstivo canis ortu diebus canicularibus*: Edidit alia quamplurima tum latina tum vernacula lingua, quorum argumentum nullum aliud est, nisi vel de rebus sacris vel ad morès componendos pertinentibus: Horum omnium catalogum exhibet Augustinus Oldoinus ad calcem vitæ Valerii Cardinalis.

§. XXXIV.

*Bartholomæi Farratini Cardinalis
 decessus.*

Postre-